
4.3 SUBTEMA ASSOCIACIONISME

A. TEMA

Hi ha associacions de tota mena, especialment en un país com el nostre caracteritzat, des de sempre, per una gran riquesa de vida associativa i per una societat civil dinàmica i emprenedora que té voluntat de canviar les coses a través de l'esforç i l'empenta col·lectiva. Una associació només pot existir si entre els membres que en formen part hi ha una cohesió interna, una bona relació, de respecte i de tolerància, a la vegada, però també de benvolença sincera.

Els valors que expressa Jesús en l'evangeli són valors que incideixen en la comunió i el treball en equip, en les virtuts claus que s'han de tenir per fer pinya. Evangelitzar l'àmbit associatiu significa, d'entrada, adonar-se dels valors que fan possible l'associació i veure com els valors que es deriven de la bona notícia del Crist fomenten i potencien en la vida associativa.

Evangelitzar el món associatiu és treballar perquè les associacions siguin realment generadores de bé comú i siguin especialment atentes als grups i col·lectius més vul-

nerables de la nostra societat. Els cristians creiem que l'impuls que ens porta a obrar amb generositat i pensant en el bé dels col·lectius més vulnerables ve de l'Esperit de Déu. Cal, doncs, reconèixer les resistències d'orgull, d'amor propi i de sectarisme que portem a dins per tal d'alliberar-nos d'elles a través de la força de l'Esperit que empeny dins de nosaltres.

Tant les associacions d'ordre estrictament social, que operen en el camp dels marginats, com les que vetllen per la promoció de la cultura popular o per la defensa ecològica d'un determinat territori, són associacions que d'una manera implícita ja revelen alguns valors cristians. Cal saber detectar aquests valors en les associacions que no són explícitament cristianes i mostrar que aquests valors són ja valors cristians que Jesús va viure i va predicar a través de la seva vida pública.

Igualment, en aquest subtema caldria reflexionar sobre alguns símptomes preocupants de la societat actual: la tendència progressiva a no associar-se, expressió clara de l'individualisme i l'emergència d'as-

sociacions que només cerquen interessos de grup, però que no vetllen pel bé comú. Una associació és expressió de l'evangeli quan en ella hi ha unitat i comunió i quan es cerca un bé que ultrapassa el bé personal de cadascun dels membres que en formen part.

B. TEXT BÍBLIC FETS DELS APÒSTOLS 2,42-47

“Tots eren constants a escoltar l'ensenyament dels apòstols i viure en comunió fraterna, a partir el pa i a assistir a les pregàries. Per mitjà dels apòstols es feien molts prodigis i senyals, i la gent sentia un gran respecte. Tots els creients vivien units i tot ho tenien al servei de tots; venien les propietats i els béns per distribuir els diners de la venda segons les necessitats de cadascú. Cada dia eren constants a assistir unànimement al culte del temple. A casa, partien el pa i prenien junts el seu aliment amb joia i senzillesa de cor. Lloaven Déu i eren ben vistos de tot el poble. I cada dia el Senyor afegia a la comunitat els qui acollien la salvació”.

C. TEXT COMPLEMENTARI UN COR, UNA ÀNIMA, UN ESPERIT, UNA COMUNITAT (JEAN VANIER, LA COMUNIDAD)

Més que mai, l'Església necessita ser una autèntica comunitat de trobada i amistat. Però, ¿què és una comunitat?

- La comunitat és un lloc de pertinència, un lloc on hom troba el seu lloc i la seva identitat. La diferència entre una comunitat i un grup d'amics és que en la comunitat s'accepten les diferències personals, els seus membres es fan responsables els uns dels altres i la comunitat en sí, s'obre a d'altres comunitats o grups acollint tota diferència.
- L'autèntica comunitat està orientada cap a les persones i el seu creixement. Aquell que estima la comunitat per si mateixa acaba destruint-la; aquell que estima els germans és el qui construeix veritablement la comunitat.
- La finalitat de la comunitat no ha de ser ella mateixa sinó les persones, la comprensió, l'acolliment i l'amor.
- La comunitat és lloc de sanació i creixement si també és lloc de transparència i confiança, lloc on es

deixen aflorar els límits, els temors, les febleses, la impotència i on es deixen caure les màscares que tots portem. Només així, la comunitat pot esdevenir un lloc d'alliberació, de trobada real i de creixement.

- La comunitat és un lloc de perdó perquè s'accepta l'altre tal com és, veient en els seus fracassos els propis fracassos, en les seves limitacions les pròpies limitacions.
- Estimar els altres és reconèixer els seus dons i ajudar-los a desenvolupar-los; és també acceptar les seves ferides i a ser pacients i compassius amb ells.
- L'autèntica comunitat és el lloc on cadascú se sent lliure per ser ell mateix i expressar-se, per poder dir amb tota confiança allò que viu i pensa. És el lloc on cadascú es pot sentir escoltat de veritat sense sentir-se jutjat o rebutjat. En la comunitat hom ha de poder expressar tant les seves frustracions como els seus somnis, tant els seus pecats com els seus dons. Sí, tot s'ha de poder compartir en l'autèntica comunitat. Per fer-ho possible, l'acte d'escoltar ha de ser sincer, total, amb respecte i tendresa que impulsi allò que hi

ha de més formós i veritable en l'altre.

- La comunitat es construeix quan els seus membres passen de l'egoisme a l'amor, de la "comunitat per a mi" al "jo per a la comunitat".
- A vegades quan truquen a la meua porta, deixo entrar la persona. Però mentre enraonem li faig sentir amb mil petits detalls que estic ocupat, que tinc moltes coses per acabar. És a dir, obro la porta de casa meua però no la del meu cor. Acollir algú és obrir la porta del meu cor. Si de veritat tinc tantes coses per fer, he de saber dir-ho obrint-li al mateix temps el meu cor.

D. TEXT DEL MAGISTERI DE L'ESGLÉSIA

"Les associacions dels fidels laics han de ser corrents vius de participació i de solidaritat, per crear uns corrents més justos i fraterns en la societat. (...) Sobretot, en un món secularitzat, les diverses associacions poden representar, per a molts, una preciosa ajuda per dur a terme una vida cristiana coherent amb les exigències de l'Evangeli i per comprometre's en una acció missionera i apostòlica".

[Cristífides laics 29-30]

EL CONCILI PROVINCIAL TARRACONENSE INSTA ELS LAICS DE LES NOSTRES DIÒCESIS A:

“Comprometre’s en el camp de les associacions cíviques i professionals, contribuint-hi amb uns criteris, amb un comportament i amb un servei que responguin a l’armònica exigència de la subsidiarietat i de la solidaritat”.

(Concili Provincial Tarraconense.
Resolucions i missatge. 1995)

E. UN DIBUIX O VINYETA

Un Dios llamado Abbà. J.L. Cortés.

F. UNA CANÇÓ

TÍTOL: ROSA DE LA PAZ
CD: ESTRELLA DE MAR
GRUP: AMARAL

Quando el mundo entero estalle,
Será demasiado tarde.
Para reencontrarnos con las leyes
naturales

Si hemos roto con los bosques,
Si hemos roto con los mares.

Con los peces, con el viento que nos hizo
libres

Como niños chicos en la oscuridad,
así estamos todos bajo el mismo ven-
daval.

Mi rosa de la paz,
Vieja rosa con heridas,
Siento cuando me acaricias frío
Y no sé dónde estás,
mi rosa de la paz.

Mira que te siento lejos,
yo te busco y no te encuentro ahora
mi rosa de la paz.

¿Qué diría de este mundo
Un viajero del futuro,
de un planeta más allá de las estrellas?

Si hemos roto con los bosques,
roto nuestras propias voces
y aunque nadie escuche, aún se oyen
con nosotros mismos, con la eternidad.

Porque estamos todos bajo el mismo
vendaval

mi rosa de la paz,
vieja rosa con heridas
siento cuando me acaricias frío.

Y no sé dónde estás,
mi rosa de la paz,
mira que te siento lejos.

Yo te busco y no te encuentro ahora
mi rosa de la paz
cuando el mundo entero estalle,
sea demasiado tarde.

Ya no queden rosas para nadie
yo estaré contigo rosa de la paz
como niños chicos.

Cuando acabe el vendaval Mi rosa de la paz,
vieja rosa con heridas
siento cuando me acaricias frío.

Y no sé dónde estás,
mi rosa de la paz,
mira que te siento lejos.

Yo te busco y no te encuentro ahora.
Mi rosa de la paz.
Mi rosa de la paz

G. UNA EXPERIÈNCIA A VIURE

Fer un estudi de camp: Cercar de fer un llistat de totes les associacions de tot tipus, que hi ha al vostre poble/barri: juvenils, educatives, esportives, polítiques, eclesials, culturals... Cercant de conèixer el seu objectiu, la seva història (per què van néixer?) i la relació que tenen amb les altres associacions...

H. REFERÈNCIA: LLIBRES, LINKS, BIBLIOGRAFIA, PÀGINES WEB...

<http://www.idealistas.org/>
<http://www.gencat.net/entitats/>
<http://www.cal.cat/>
<http://www.coordinaciocatalana.org/>
<http://www.escoltesiguiques.org/>
<http://www.peretarres.org/>
<http://www.fimcap.org/es/>

Històries o biografies de persones que creen associacions...

LLIBRES:

Cent Anys de Colònies de Vacances a Catalunya (1983-1993). Directors: Enric Puig i Jofra i Josep M. Vila i Vicens, 2006. Editorial Mediterrània.

UNA PEL·LICULA

TÍTOL: "EL SENYOR DELS ANELLS"

Director: Peter Jackson

Una descoberta, quelcom que ens aglutina. Una gran responsabilitat que ens uneix. Són diferents però junts busquem la llibertat i lluitem davant el mal. Aventures, experiències, comencem a treballar junts, et sona.....